

La preciositat de cada gota. Assaig sobre els secrets que guarda la pluja

1r premi de la categoria D en el XIII Certamen Literari de Tardor

Cada dia és diferent, com ho és cada persona i la manera que té d'entendre el món. Moltes vides, molts canvis i molts futurs. No hi acostumem a pensar, però el que per a tu pot haver estat el millor dia de la teva vida pot haver estat un dels pitjors per al teu veí. Tot canvia depenent de la perspectiva amb què ens ho mirem.

M'agradaria pensar que les gotes d'aigua, els dies que cauen del cel, són testimonis de tot el que passa a les ciutats, als carrers, als balcons, als cementiris, a les esglésies, als hospitals... M'agrada la idea que cada gota hagi estat testimoni d'una història que, segurament, guardarà en silenci per sempre més. Fins i tot els secrets més ben amagats, són descoberts per les gotes d'aigua que espeteguen contra les finestres d'una habitació tancada. El silenci de l'aigua, en aquest sentit, resulta preciós.

És increïble veure com el clima pot afectar les persones amb tanta facilitat; pot canviar l'estat d'ànim d'algú. La pluja pot fer que un bon dia esdevingui horrorós. Només pel fet d'haver de tornar caminant cap a casa des de l'institut i no tenir paraigua o pel fet de xafar un toll sense voler i quedar-te amb els mitjons xops la resta del dia o perquè has deixat entrar el gos a casa i t'ha deixat la catifa neta plena de petjades...

He sentit gent dir que la pluja sempre porta desgràcies i destrucció. En part, tenen raó. I a la Conca de Barberà tenim testimonis que en donen fe. El tornado i la llevantada devastadora del 1994, l'aiguat del 22 d'octubre de 2019, per posar exemples recents. Aquesta aigua va portar dolor i patiment als conques i conques. L'aigua ha sentit les últimes paraules de moltes persones, ha escoltat crits i súpliques sense respondre'ls i s'ha emportat vides quan no tocava marxar, encara. És veritat. Hi ha gent que ha patit i molt per

culpa de l'aigua i no m'estranya que se'ls enterboleixi la ment i que no puguin pensar en les meravelles que la pluja porta amagades.

Un glop d'aigua pot donar un alè de vida. Les gotes d'aigua sembren vida i verdor on abans hi havia hagut sequedat. La pluja és vida. Un dia de pluja pot haver originat moltes memòries i bons records. Les gotes han vist aquella parella enamorada que ballava sota la pluja al ritme d'un vals que només existia al seu cap. Han vist aquella boda a la platja, on tots han acabat xops i plens de rialles. Segur que mai se n'oblidaran. Han vist aquells xiquets i xiquetes saltar dins d'un toll amb unes botes que els arribaven fins als genolls mentre els pares se'ls miren en la distància, agafats pel braç i amb un paraigua massa petit per a tots dos. Han vist aquella parella d'ancians, enamorats encara, que són al balcó de casa seva, absorts cadascun en els seus pensaments, hipnotitzats pel compàs regular de les gotes en xocar contra el terra, talment com els batecs dels seus cors.

Aquests pensaments són els que em fan estimar els dies de pluja de la manera que ho faig. I tinc la certesa que la idea que ens han inculcat de petits que els dies grisos són tristos no és certa, perquè en aquests dies també hi ha llum. Hi ha una escletxa de llum en la qual s'amaguen les persones que tenen els millors records dels dies suposadament perduts. Les persones que, mentre cauen gotes d'aigua, romanen fidels a la seva llibertat i senten que sempre faran el que han desitjat fer, perquè no hi ha dies grisos; només dies per viure.

Aquestes persones són les meves. Aquestes persones són les que estimo i a les quals entenc realment. Les persones que no senten la preocupació de mullar-se sota la pluja. Les persones que pensen que cada moment és vàlid, que viuen i prou. No esperen el dia indicat perquè saben que, tal vegada, no hi haurà mai un dia indicat.

Qui té la certesa de ser demà aquí?

No facis com quan eres petita, que vas esperar el moment indicat per treure el paper d'aquelles enganxines que mai vas enganxar enlloc perquè no vas trobar la llibreta perfecta. Juga-te-la i fes el que sents quan ho sents. Només així viuràs i sentiràs des del cor. Plogui o faci sol.